

Index Rerum.

modis comperat, vide in verbo *heres Iesus*, & in indice locorum, ad l. ventre praeferit 84ff de *acquis hereditate* l. si quis in graui 3. §. eleganter, & l. 4. ff. ad S.C. Sillan. & ad l. scriptus 12. ff. de Carbon. editio.

Tribonianus vir fuit dexterissimus, ac diligentissimus, nec ignorare potuit ius, ut se tot vigilis compotitorum, propriisque titulis applicatum. d. 2. numer. 16. p. 15.

Tributum, seu census si ex fundo Principi penditur pro parte perempta, pro eadem parte fundi dominus ab eo onere relevarunt. d. 3. n. 38. pag. 408.

Turpius cicitur, quam non admittitur hospes. d. 4. numer. 48. pag. 59.

Tutela, filio Regis impuberi in Regno succedentia decreta, partitarium iure inspecta, usque ad 20. ann. durat, filia vero, per matrimonium ab ea contractum duxata exipit, quod ad aliorum tutelam, vel curam trahendum non est. d. 1. n. 9. & 56. p. 4. & 9.

Regulariter hinc accipit curatore adulto constituto. d. 2. n. 31. p. 16.

Non definit exipit, & si pupillo iam adulto facta curator non detur, sed tantum dicitur exipit illo modo, cum contingit curatorum ei dari, ita desideranti, ac petenti. d. 2. nu. 34. pag. 16.

Regum filii impuberibus decreta, ex recepta Hispaniae consuetudine, qua Partite lex antiquata est, non ampliori tempore, quam subditorum durat, sed pubertate quoque finitur, exindeque eis Regni, & iustitiae administrationem suscipere licet. d. 3. n. 11. p. 25.

An ea consuetudo in masculis introducta ad feminas quoque extenderat: ibi à numer. 52. pag. 29.

Tutor, vel curator eius loco constitutus, admonebit debet pupillum, adulturn factum, ut curatorem ad bona accipiat, dissert. 2. nu. 32. pag. 16.

Quid necesse habeat facere, si admonitione eius neglecta curatorum petere pupillus renunt, ad hoc ut ratelæ oneribus, ac periculo eximatur. d. 2. n. 46. p. 17.

Cum curatore in hoc conuenit, quod generanter utriusque interdicta est alienum, bonorum immobilium pupillorum, vel adulturn absque cause cognitione, & iudicis decreto. d. 5. n. 37. & 38. p. 53. & 54.

Prohibetur pupillam suam sibi vel filio nupciis collocare, & quare, & ad quos casus id extenderat? que tamen prohibito stante iure Pontifici locum non habet. d. 1. n. 62. p. 9. & 7. 30. pag. 73.

Vide etiam verb. *curator*, & verb. *ventri*.

Tutoris potestas erga pupilli personam, ac morum eius instructionem principaliter exercetur, in quam rem elegans Plauti locus expeditur. d. 1. n. 46. p. 8.

Maior est curatoria, non tamen eo magis dicitur propriæ, & strictè potestas, sed latè, & abusivè, prout importat autoritatem. d. 1. n. 49. ibid.

Licer in aliquibus maior videatur patria potestate, re tamen vera non est, sed ex sententia Ant. Fabri est quedam illius portio. diss. 1. n. 49. & 50. ibid.

Obligatio ei ex officio incumbens, admonendi pupillum, adulturn factum, ut curatorem petat, necessitatem nullam inducit in admonito, ut tamen admonitionem sequatur. d. 2. n. 35. p. 17.

V

Vassallus locum, in quo se ad personalia servitia domino obligavit, eo inscio defens, & aliò se transferens potest compelli ad eundem locum reverti. dissert. 35. numer. 80. pag. 48.

Et an possit inuitus retineri. ibid. numer. 81. ibid.

Vassali, quos dic imus *Solariegos*, qui? & an, & qualiter solum derelinqueret, & aliò se transferre possint. ibid. n. 82. ibid.

Vestigalia olim in quinquecentum à censoribus locabuntur, quod postea restitutum est ad triennium præcium, Regio vero Castella iure, tam Partitarum, quā nouissima Compilationis voluntarium, sed diuersimodè. dissert. 17. n. 38. pag. 223.

Vendens rem, & tradens, fide de pretio habita, emptori ante solutum præmium, à quibus bis creditoribus conuenit sine metu perlubitus, si ue etiam priuilegiari, aut hypothecariis proprii cum eis concurrent non dicitur, quasi creditor, in re vendita quod præmium consequendum, quia non tam eis potior quam solus inuenitur. d. 1. n. 16. cum seqq. p. 223.

Vendens centum super re aliqua, duxataxat vendit ius exigendi ex ea redditum animum sine pensionem correspondentem pretio ab emptore dato, valori fructuum vel subiugata. diss. 31. n. 4. & seqq. p. 282.

Venditio rei venalis exposita facta in nondinis, vel alias ignouis personis, eo animo videtur facta, ut præmium statim soluat, nec alias rei dominium in emptorem transferat. d. 30. numer. 38. pag. 277.

Et qualiter hoc accipiatur ut procedat prædicta doctrina? ibid. n. 39. ibid.

Venditionis contractus, ut rescindi nequeat, altero contrahente inuito, neque traditio requiriatur, neque quicquam aliud, quam id, quod huiusmodi contractum perficit, nempe legitimum contrahebitum consensus. d. 30. numer. 42. pag. 377.

Venditione à Domino facta sub pacto de retrovendendo verbis obliquis enunciatio, dominium interim in emptorem omnino transferatur, nec venditorem reddit, nisi nouo facto adveniente pacti conditione, id est empori fructus perceptos suos irreuocabiliter facit, nec restituere tenetur. dissert. 32. numer. 4. & 5. pag. 390.

Venditione ab ipsa legge rescissa virtute redhibitoris actionis, vel lassonis ultra dimidiam, fisco vel alteri tercio, cui ius interim quæsumum era non praædicatur. diss. 32. n. 80. & 81. pag. 399.

Venditionis verbum necessaria supponit emptiōnem, & personarum diversitatē, & quare d. 34. numer. 41. p. 450.

Venditio a donatione in eo præscriptum differt, quod cum hæc merè gratuitè fiat illa sui natura ad lucrum contrahentium tendi. d. 3. numer. 53. pag. 481.

Venditio sui naturæ dirigitur ad dominium transfrendum, & contrarium pactum cum irritant reddit, & ideo non cadit in operis liberi hominis. ibid. n. 88. & 89. pag. 486.

Venditio fit pro pretio pro una vice soluendo, locatio vero pro certa mercede annua. ibid. n. 89. pag. 86.

Venditio

Index Rerum.

Venditio facta sub pacto de rei ouendendo, vel redimendo, licet regulariter valeat, facile tamen admittit usurariae prauitatis suspicionem, nonnullis accidentibus, quæ in venditione census personalis verificantur. dissent. 35. numer. 54. pag. 481.

Vendor qui emptoris fidem fait sequitur, incipit esse pretij creditor, dissent. 30. numer. 9. pag. 374.

Proinde ci præfertur etiam in re vendita, anteriores emptoris creditoris hypothecam habentes. ibid. n. 10. ibid.

Et quando cum cis in tributum vocatur, nu. 11. p. 375.

Vendor ante rem traditam dominus manet; non quidem perfecto, & irrevocabili dominio, sed revocabili tantum. dissent. 30. numer. 13. pag. 375.

Vendor invitus, aliquando qui ex causa cogitur. d. 17. n. 5. & 4. p. 221.

Consorti potius quam extraneo partem, quam cum eo communem haber pro eodem preio, ibi in ver. Inter quos.

Debitor communis in creditorum concusus retinet potius unum creditorum emere volent, quam alij vel creditori maiori sumin, si omnes emere velint vel consanguinei, si omnes sint æqualis summa, aut nullus creditor velit emere, ibi in ver. *Karsu*.

Venditio sicut fit rei in contractu emptionis, & venditionis, sic & fructuum eius in locatione, in eoque different, quod in illa pretij solutio fit semel, in hac vero annuatim, & an & quando vera empo iudicetur? remissione. d. 17. n. 21. pag. 218.

Eiusdem tci si doobus fiat, præfertur is, qui primò in possessionem rei venditæ inductus est, & quare? dissent. 19. n. 5. & seqq. p. 221. Si nemo in possessionem inductus sit, primus ad eam consequendam præfertur, & vendor ad instantem secundi emptoris, qui rem alesqui non potuit pœna fali plebi potest. d. 19. numer. 34. pag. 240.

Vendor tenet ad tradendam rem venditam, cuius trahendæ facultatem habet, aduersus nonnullos Doctores qui ad intereste tantum cum indistinctè teneri volunt. dissent. 14. numer. 41. pag. 168.

Tenetur ex natura contractus rem vacua emptori tradere, & cuicunque, ac similia præstare. d. 20. n. 36. p. 251.

Cæteræ vide in verbis *Emens*, *Empor*.

Vendor res emptori tradens sibi habita de pretio, simplex tantum pretij creditor reperitur, nec ullum pro eo in re vendita ius pignoris habet, nisi de eo specialiter prouiderit. d. 30. numer. 19. pag. 375.

Vendor simpliciter res tradens in dubio fidens de pretio habere censem, ex multorum sententia d. 30. n. 22. p. 375.

Contraria sententia defenditur. num. 24. p. 376.

Et an exigatur pactum impeditum translationis dominij? n. 23. ibid.

Vendor res, nomine emptoris se possidere constituens, sibi possessionem eius ipsi tradit. diss. 30. n. 36. p. 377.

Cæterum si adhuc rem venditam penes tertium depositum, donec præmium sibi solueretur, hoc ipso planè ostendit, scilicet ex illa facta traditione fidem pretij non habere, nec emptorem alias dominum facere velle quam si revera sibi præmium

solueret, ibid. n. 37. ibid.

Vendor res vendiam tradens ante solutum sibi præmium, vel satisfactionem sibi de eo faciat, non potest prætextu pretij non soluti revocare traditionem, & recindicatione aduersus emptorem experit, sed agere tantum actione exemplo, vt pretium sibi soluat. dissent. 30. numer. 40. pag. 377.

Non tamen inde infertur dominium esse in emptorem translatum, sed tantum venditionis contractum esse perfectum, ibid. n. 41. ibid.

Vendor ob præium sibi non solutum, eti præcisus agere nequeat, vt venditionis contractus rescindatur, potest tamen alternativè agere ad alterutrum quod emptori magis placuerit, ibid. n. 43. ibid.

Vendor ex quo rem, cuius dominus erat ex causa venditionis emptori tradidit, & præmium inveniens ob eocepit, ipsius rei dominium in emptorem transluit, dissent. 32. numer. 9. pag. 391.

Vendori, sub pacto de retrovendendo, verbis directis concepto, aduersus emptorem se subtrahitent à receptione pretij, consultus judicis eius depositione, & obligatione, ibid. n. 26. p. 393.

Vendor huiusmodi ob-signationem faciens, rei venditæ dominum ipso iure retinet, vi cuius potest, nedum ab ipso emptore, sed & ab alio quocunque possessorum vendicare, ibid. n. 17. ibid.

Vendori sub pacto legis commissoria, verbis directis, iuxta consuetum eius formam, concepto, cuius pacti conditione cuientia, realis competit actio, ad rem vendicandam, ibid. n. 29. pag. 394.

Vendori regulatiter apud nos incumbit gabella solutio. d. 32. n. 91. p. 400.

Vendor domus si cum emptore, in codem contractu pascitur, ut codem pretio, quod pro ea accepit, à se postea redditio emptori, vincam pro eo ab ipso emptore accepturus sit, noua gabella ex vineæ venditione debetur, licet ex vi illius pacti fiat. d. 32. n. 97. p. 401.

Vendita res, & emptori tradita iure gentium obligata est, & venditori pro pretio, quod sibi ex ea debetur, & de quo sibi habita est præ aliis creditoribus. d. 3. o. n. 2. p. 374.

Vendita res, nondum emptori tradita videtur ei obligata pro pretio à se venditori soluta, & quare? d. 30. n. 3. ibid.

Vendita res, & emptori tradita, ex veteri, & receptori sententia venditori pro pretio sibi debito, de quo sibi habita est, obligata non censetur, ibid. n. 6. ibid.

Et quando id non procedat, remissione, num. 7. ibid.

Vendite res, & in emptorem transferatur, ultra traditionem requiriatur, vel præi solutio venditori facta, vel alia satisfactio: veluti ex promissori, aut pignoris datio, vel quod his deficientibus, venditor emptoris fidem sequatur. dissent. 30. numer. 28. pag. 376.

Vendite res traditum præsumit ex eo, quod emptor sciens, & consentiente venditore illius possessionem apprehenderit, vel maneat in possessione totius res, quæ ipsi emptori, ac venditori sue partis communis erat, ibidem, numer. 32. pag. 377.

Index Rerum.

Vendite rei traditio non vera, sed à iure praesumpta, ut minus emptori praejudicet. cci-
pienda est. ibid.n.34.bid.

Vendita res data dilatione ad solendum pre-
mium, sub pacto legis commissoria, puta ut
inepta sit, si intra statutum diem premium non
solutor, illo claso, nec pretio soluto, ven-
diciari per venditorem potest, & quare ibidem
n.31.p.378

Vendere rem suam solitus praesenti pecunia, nec
alias de pretio fidem habens, si ab ea conve-
tudine recesserit aliquot continuatis vicibus,
quibus de pretio fidem habuit, sola simplici
cautione, seu remissione emptorum con-
tentus, an in sequenti venditione, quam sim-
plex rei traditio sequuta est, videatur etiam
fidem de pretio habere? diss.30.n.64. & seqq.
p.380

Vendere potest creditor sibi datum, ex faculta-
te sibi à debito, vel iure concessa, d.32.n.15.
p.391

Verba, & otros bienes rayos, quid importent, d.29.
n.51.p.369

Verbum fidei pro promissione plerumque accipi-
tur, tam in iure, quam apud bonos authores,
d.30.n.25.p.376

Verba legis commissoria, ut pretio non soluto
res sit incepta, non sunt de forma illius pacti, sed
sufficiunt aequipollentia, & qualia haec sint, d.30.
n.52.p.378

Verbum idem potest ad diversa referri, & diver-
simode accipi respectu vijus, ac respectu alterius,
d.34.n.46.p.451

Verbum si sua generale plerumque ad certam spe-
ciam restringitur, quo magis singula res in-
telligantur. d.35.n.168.p.106

Venia ex auctoritate minori post 18. ann. viro
autem post biennium conceditur, & est ex Prin-
cipi referatur. d.1.n.27.p.5

Raro aut ferè nunquam minoribus necessaria
fotet, si idem illi per matrimonij contractum,
ac per eam consequenter, diss.1.num.28.
pag.6

Eius impetranda necessitas esti minoribus ma-
trimonij contrahentibus remittatur à Regia
pragmatica anni 1623. quod honorum suo-
rum administrationem, non tam propterē
per omnia aequiparantur minores, quibus illa
remititur, his qui veniam à Princeps impe-
trant, sed tantum quoad effectum merè fau-
tabilium potiendi pragmatica beneficio. diss.6.
n.44.p.64

Venit idem non tutor, sed curator datur, quia in
eo casu principalis tutela finis, atque tuitio
personæ. d.1.n.48.p.8

Esti à mate prægnante non peccat, non
propterē illa incurrunt peccatum S.C. Tertullian-
i, ut legitime filii successione præterit. d.7.
n.32.ad fin. p.74

Verba generalia restringuntur ad modos propor-
tionabiles materie idoneæ, in qua sit expressio,
& debet intelligi ut conueniant rei, & personæ.
d.6.n.24.p.62

Verba in dubio in potiore significato accipienda
sunt. d.1.n.21.p.5

Generaliter, & indistincte prolatæ, generaliter,
& indistincte ita demum accipienda sunt
si par ratio, & habilitas detur in omnibus
terminis, ad quos verbum generale vi sua referti
potest. d.6.n.20.p.61

Legis vel statuti cui non conuenient, nec di-
sposito conuenient, & qualiter hoc procedat?

d.7.n.2. & 48.p.69. & 76

Iuxta subiectam materiam interpretanda sunt,
littere aliquatenus improprietate. d.10.num.55.
p.101

Facile iactantur, nec ea proferentem semper
obligant. d.11.n.62.p.145

Grata frequentioris eventus prolatæ, alios
calus non excludunt. diss.19.num.37.
pag.240

Verbum, certam aliquam propriam significa-
tionem habens, vel duas &c propria, sed
alteram potissimum, ad quam regulariter refer-
ti consuevit, ratione subiecta materia,
vel qualitatæ personæ, ad quam refertur,
& absurdī vixit gratis, transfertur ad
aliam significacionem sive improprietatem, sive
minus frequentem. diss.6.num.24.pag.62

Veritas non debet plus operari in casu vero,
quam fictio in casu ficto, diss.27. num.9. pa-
gin.340

Veritas sapientia exagitata magis splendet in lu-
cem. d.34.n.1.p.441

Vidua, cui post annum legalem dotalis pecunia
restitunda est, non potest ex titulo legati, aut
promissionis aliquid annum ex tunc præci-
pium recipere, sed id in sortem imputare de-
bet, nisi de interesse suo per veras, ac legitimi-
mas probationes doceat. d.35. n.43. 45. & 49.
p.476. 478. & 479

Idem in legato pro alimentis filij naturalis,
ibid.

Vix vxoris caput est, cumque sub sua potesta-
te habet. d.1.n.2.42. & 43. p.3. 6. & 7. & d.4.
n.4.p.33

In dignitate positus, præfertur in ea vxori, &
quare? d.4.n.3.1b.

Et vxor, dignitates suas sibi adiuviet eti-
municat, ut correlati, & qualiter. d.4.n.9.10.
& 95. p.34. & 96

Adiuvaret sunt vniuersi, & una caro per indi-
viduum matrimonij vinculum effecti, diss.4.
n.11. p.34

Cætera vide in verb. *Maritus, Vxor.*

Vlpianus I.C. in l.1. §. vlt. ff. de minoribus, respexisse
a nonnullis creditur ad constitutionem Diui
Marci Antonini, quatenus minoribus permis-
si, curatores pro libito absque aliquis nota
incursum, quorum tentatio coniunctivit
et ipsi Vlpiani verbis. diss.2.28. & 29. p.16

Vna, & eadem res, vide *Res eadem.*

Vnita, & connexa eandem conditionem, & natu-
ram fortinunt, & qualiter hoc procedat? d.4.
n.12. & 96. p.34. & 46

Voluntatis que sunt ab initio, ex postfacto, sunt
necessitatis. d.2.n.16.p.12

Vox ambigua in ea significatione semper est acci-
pienda, quæ rei, de qua agitur, aptior sit. d.34.
n.30.p.148

Vscupatio bono publico introducta est, nec nisi
ex titulo, & bona fide, saltem traditionis
tempore, iure ciuilis inspecto, procedit, &
idem favorabilis iudicatur, & in ea ultimus ter-
mini dies tactus pro completo habetur. d.18.
n.14.p.220

Vsfructus honorum aduentitiorum filij, dum in
factis paternis est ad patrem pertinet, d.1.n.67.
p.10

Vsfructario, emphyteuta, vel feudatario ven-
dente rem emphyteutican, vel cui vsfructus,
vel feudum inest, vrum bona fide emptor
potest eam praescribere, diss.34. num.93. & 94.
pag.48

Vsfructarius

Index Rerum.

Vsfructarius cum paratus est relinquere vsfrum-
fructum, onera ei iniuncta præstatæ non tene-
tur. d.35.n.84.p.486

Vsfructus ius non parum simile est iure ex-
gendi, ac percipiendi pensionem annuanæ ex
recessu seppotita. diss.21. num. 14. pa-
gin.384

Vsfructus ius in pecuniariis etiam pensio-
nibus, vsfris pecunia, ac similibus obuentio-
nibus locum obtinet, quæ latè fructum no-
mine continentur. d.3.n.15.ibid.

Vsfructus ius quilibet in re sua constitutæ &
venderi potest. ibid.m.16. & 17.ibid.

Vsfructarius ius, quod penes se est vendere va-
let de proprietatij licentia, vel solus pto tempore
vita lox, ibid.

Vsfructus ius semel legitime acquisitum in do-
minio, ac patrimonio acquirentis est, adeo
que venditioni obnoxium, ibidem numer. 18.
ibid.

Vsfructus exinguitur extinta re in qua consti-
tutas est. d.33.n.37.p.408

In quo à legato, & pignore diss. & quare ibid.
n.62. p.48

Vsfructus quando videatur legatus, & quando
præstatio fructuum tantum. diss.25.n. 151.
pag.500

Vsfructus Filio à patria potestate per eman-
cationem liberato, pto dimidia tantum parte cum
proprietate consolidatur, & ipsi filio acquiritur,
altera dimidia patri relata in premium eman-
cationis, d.1.n.68.p.10

Omnino cum proprietate consolidatur, sive
pleno iure quæritur filio, vbi is circa patris
ministerium à lege pro emancipato habetur, ut
apud nos per solemnum matrimonij contractum,
d.1.n.69.ibid.

Idem si alijs modis circa emancipationem filius
sui iuris creditur, aduersus Pinel. tacit proba-
tum à Matieno. quasi ex aliorum quaque senti-
entia, qui in diversis terminis loquuntur, d.1.
n.70. & 71.ibid.

Ruris vide in verb. *filius.* & in verb. *prescriptio
adversus filium.*

Vsfras indebitus legatis, iura non permittunt, nem-
pe ius civile, vltra legitimū modum, ius vero
canonicum à naturali, & diuina originem tra-
hens, nullo modo permittit, diss.35. num.46.
pag.478

Vsfrat que iure ciuili in legatis, & fideicommissis
à morte hereditis in ea præstatio commissa de-
bentur, illæ tantum regulariter intelliguntur;
que modum codem iure ciuili prescriptio non
excedunt, iure autem Canonum, que ad iustum
interesse probatum rediguntur, ibid. num. 47.
ibid.

Vsfrat vel de vsura suspecti contractus cognitio,
& declaratio ad Ecclesiasticum tantum pertinet,
d.28.n.59.p.356

Vxor respectu dotis, vel rei ex ea comparata ex-
tantis, soluto matrimonio, vel domina, ven-
dicationem habet, ita ut nulli anteriores ma-
riti creditoris, etiam hypothecarij prælationem
in tripla aduersus illam prætereat, d.30.
n.18.p.375

Vxor re mariti vel dotalis amouens, & è con-
uerso propria actione furti non tenetur, sed
honesti re rerum motarunt, & ruris condi-
tione, & rei vindicatione, diss.21.num.67.
pag.397

Vxor ob retardatam pecunia doralis restitu-
tio, matrimonio soluto, an aliquid percipere
possit? d.35.n.49. & seqq.p.479

Vxor quemadmodum in rebus dotalibus valde
non obligatur, sic in paraphernalibus. d.2.n.65.
pag.20

Com lucris renunciata, priuata etiam dimidia
parte fructuum, ex comiunibus bonis perce-
prorum. d.2.n.68.p.11

Et si validè quamquam minor sit, obligatur pro
mutuo vel alio debito, intuito coniugalis so-
ciatatis contracto, obligatio tamen tantum con-
sistit in lucris coniugalibus, que eius, & mari-
ti communia sunt, vnde & damnum, seu debi-
tum debet esse commune, in d. ipso iure in
illis obligatio contrahitur, licet solus maritus
contractum fecerit. diss.2. num.69. & 70.
ibid.

Minor, sive curatore carentes, sive cum habens
multò magis, quam si sola intuitor honorum com-
muni obligatur, obligata tunc manet, cum
expresse se cum marito adstrinxit, non tantum
ad debitum legale, hoc est ad dimidiata debiti
partem, fed & ad conventionale, sive solidam, &
quare? d.2.n.71.ibid.

Etiam maior, & expresse se cum marito obli-
gans in codem contractu, & instrumento,
inutiliter hodie obligata videtur potest stante
1.61. Tali quo est l.9. n.3. lib.5. noua compilat. Sed
contraire tanquam verius defenditur. d.2.n.74.
& seqq.ibid.

Pro marito intercedere, seu fideiubere non po-
test, eti dicatur, debitum conuersum esse in
vxoris vilitatem; quod intelligitur de sola
allegatione, non etiam si simul probatur, &
contra Anton. Gomez. diss.2. num. 73
ibid.

Simil tanquam correa debendi se cum marito
obligans extra causam debiti Regalis, vel fisca-
lis, non tenetur nisi quatenus probatum fuerit,
in eius vilitatem, sive augmentum patrimonij
verius, non etiam in alimenta, vel alia, ad
quæ matrus tenebatur. diss.2. num. 76.
pag.21

Etiam hodie intuitor locorum constante ma-
trimonio acquisitorum, nisi cis expresse renun-
ciaverit, obligata manet. diss.2. num. 77.
ibid.

Iure nostro Regio absque, mariti licentia
contrahere, & alienare prohibetur, & con-
querenter per se in iudicio comparare. diss.5.
num.61. pag.36. & diss.2. num.43. & 49.p.92.
& 93

Absque tali licentia in iudicio comparrens, iu-
mento à se ibi præsto de non contrauenien-
do iudicio, non potest illud coqualidare in præ-
iudicium mariti, sed in sum tantum, & contra-
dictio opiniones conciliantur temissimæ. d.5.n.63.
Si virtute consuetudinis Hispano iuri similis,
absque mariti licentia contrahere, & alienare
prohibita sit, an contra eam prescriptio cutat?
d.2.n.5. & seqq.p.88

Et si pro rebus quoque paraphernalibus, vel
nominibus sibi extra dotem debitis, absque
mariti licentia agere in iudicio impediatur,
potest tamen impedimentum removere iu-
dicem aduenio, qui ad eam concedant
matrimoni cogit. diss.2. num. 8. ibi-
dens.

Licentiam

Index Rerum.

Licentiam agendi non exigens à matrō ob eius
auctoritatem excusatur. diss. 9. num. 25. in fin.
pag. 90

Mariti consensum ad agendum pro bonis re-
ceptis, sive paraphernalibus marito non tra-
ditis exigere tenetur, & præstare renitentem
compellere ad consentendum potest iudicis
officio, exemplo filij famili, respectu bonorum
aduentiorum, quorum viufructui pater in
eius favorem renunciasit. dissert. 9. numer. 34.
pag. 91

Compellere maritum non posset, vt ipse li-
centiam prefaret ad agendum pro huicmodi
bonis, si is esset priuatus legitimus corum
administrator, nec penes illam quoque saltem
quoad hæc actionis exercitum remaneret de
mariti licentia. d. 9. n. 35. ibid.
Per adulterium dotem, & alia bona amittit,

maritūque lucrarur, etiamsi maritus vxorem
adulteram criminaliter non accuset, sed ciui-
liter ratiōne dote agat propter adulterium.
d. 14. n. 17. & 18. p. 164.

Rufus vide in verbis *Magistratus*, *Michael*
Ziphontanus, *Marius*, *Mulier*, *Præscriptio*,
Vir.

X

XEnophon docuit, Deum pulchritatem con-
didisse feminam viro, vt formam cum
pudicitia domi continendo tueretur. d. 4. n. 65.
pag. 40

Eius sententia, tametsi à Tiraquelle impugna-
ta, communī experimento magis comproba-
tur. d. 4. n. 67. ibid.

L A V S D E O .

